Anno 1697 d: 28, 29, 30 Junij, 1 och 3 Julij höltz Ordinarie Laga Wåhrtingh medh Fårsa Tinglagh, uthj Wåhlstadh gästgifwaregårdh, Helsingelandz Norra Contract, närwarande Crono BefallningzMannen Wälbet:de Johan Broman och fölliande Edsworne Nembdemän:

Nils Erβon i Hogstadh,	Nils Pärβon i Mathnäs,
Jon Larβon i Östanå,	Jon Erβon i Konsgården,
Mårten Erikβon i Wija,	Anders Larβon i Håstad,
Pär Swänβon i Romstad,	Erick Pärβon i Torstadh,
Erick Olβon i Åkre,	Lars Pärβon i Östanbrick,
Johan Pärβon i Bärga,	Pär Larβon i Idnår.

Emädan igår Tingsprädikan, medelst infallande Helige dagar, förrättades, ty satte Tingsrätten sigh straxt neder.

Sedan Tingh och Tingzfredh war uthlyst passerade fölliande: Såsom intet mycken Allmoge war tillstädes, upskötz medh Kongl. placaternas upläsande till Torsdagen, will gudh, som ähr d: 1 Julij, då Samtel. Allmogen af alla Socknar ähro instämbde att tillstå sin rest.

1.

Ehuruwähl **Crono BefallningzMannen Wälbetrodde Jean Broman** hade till dhetta Tinget låtet incitera fölliande personer såsom:
1) **Erick Larson**, **Oluf Erickson**, och **Nils Olβon i Blästadh** för dhett dhe Fierdedagh Pingst om aftonen uthj dhes nothewarp Biörsundet draget noth.
2) **Jon Månson i Åkre** för dhett han hugget timber på hans och grannarnas skogh.
3) **Jon Bengtson och Hans Nilson i Garlou**, för olagl. betande på **Wählstadh**boernes mark.
4) **Hans Nilson och Jon Bengtson i Garlou** för wedh hygge inom Wählstadh råå.
Likwist förklarar H:r BefallningzMannen dhem samptel. willia för godh sämia och enighet skull på sina egna, så wähl som grannarnas wägnar dhenna gång tillgifwa, allenast dhe willia inför Rätten uthfästa, dhett dhe hädan efter medh skijk åwärkan på Wählstadboernes ägor så i wåto som torro, willia afstå.
Såsom dhe inciterade Comparerade och lofwade hädan efter medh slijk åwärkan innehålla, ty blefwo dhe och så för böter af Tingsrätten förskonte.

2.

Dhett androgh elliest klageligen för Rätten **BefallningzMannen Wälbetrodde Jean Broman** Allmogens naklässighet af **Rogstadh Sockn** att upslå dheras Winterwägar om Wåhren, och serdeles Kyrkowägen, hafwandes för dhen ordsak skull låtet tingstämma åboerne i **Åkre** efter dhe i wåhras försummat upslå Kyrkowägen till Rogstadh Kyrka, anhållandes öfer dhem härföre laga straff, på dhett dhe en annor gångh må bättre sin Skyldighet sigh påminna. Dhe inciterade såsom: **Jon Månson**, **Anders Larson**, **Jon Person**, **Johan Fredrickson** præsentes, kunde här till eij neka, men förebära sigh waret i Kohlningen och Skiutzfärdh.

Resolut:

Alla fyra grannarna, Jon Månson, Anders Larson, Jon Person, och Johan Fredrickson, hwilka intet efter ordres och dheras skyldighet förleden wåhr upslaget Kyrkowägen till Rogstadh Kyrka, hwilket dhem ålegat, så wähl som dheras grannar dhett giordt, skohla därföre böta efter dhet 33 Cap: Byggb: L:L: hwar sina 3 m:r Sölfermynt, eller sitta i Fängelβe.

3.

Änkan Sisla Gyntesdotter i Östanå, Ilβbo Sockn, egönom dhes **Mågh Måns Jöranson**, efter föregången Laga stämbningh Kärade till **Bonden Oluf Erson i Östanå** för hemmanet Östanås inbördande, till hwilket Änkan Sisla förmehnar sigh wara närmare BördeMan än såsom Oluf Erson, emädan hennes **Fader Gynte Olβon** rådt om hemmanet, men Oluf Erson och dhes Hustru där emoth slätt ingen bördzrätt äga.

Oluf Erson præsens, förmehnar sig dhetta hemman medh all rätt böra behålla, emädan han haft till Hustru Änkan Sisla Gyntesdotters **Syster**, **Charin Gyntesdotter**, med hwilken ehuruwähl han intet barn aflade, hafwa dhe dock Testamenterat hwar andra all dhes lösa och fasta ägendomb, upwijsandes så wähl öfer Testamentet Rättens inprotocollation af d: 12 Maij 1690, som Häradzrättens sedermera faldne Resolution af d: 9 Novembr 1691, hwaruthinnan förmählas: Att som Charin Gyntesdotter haft en **Sohn** benembdh **Jacob Hinderson** med förre Mannen **Hindrich Jacobson** förän Oluf Erson trädde i äcktenskap medh henne, hafer samma Sohn blefet skyldigh 20 P:r Km:t till en Rustmästare, och emädan Oluf Erson samma 20 P:r såsom Cautionist för Styfsohnen måst betahla, hafer Oluf Erson där emot reserverat sigh uthj dhes Styfsons fasta ägendomb och bördzrätt sin säkerhet, hwilket alt Oluf Erson förmenar wara kraftigt nogh tillägna sigh börds- och besittningsrätten på Östanå hemman, påståendes desuthan Oluf Erson sigh en dehl af hemmanet inlöst, sedan han trädde i äcktenskap med Charin Gyntesdotter.

Rätten tillsporde swaranden om han ingen laga medfart brukat med dhetta hemmanet, såsom att förskaffa sigh upbudh och fasta? Swarar neij, allenast upwijsar att 1674 d: 21 Novembr uppå Rogstad Tingh hafer **Oluf Gynteson** samptyckt sin Syster Charin Gyntesdotter bördsrätten på dhetta hemmanet.

Oluf Erson uthläth sigh att så frampt han får hwad hemmanet honom kostat, will han dhett afstå till Hustru Sisla Gyntesdotter.

Resolut:

Dhett påstår fuller Swaranden Oluf Erson få blifa besuten wed Östanå hemmanet 6 öre 12 pgl:r i Skatt han med sin Sahl. Hustru Charin Gyntesdotter bekom:t. 1:o) efter dhe sins emellan Testamenterat all dheras ägendomb, sampt hwadh dhe uthj hemmanet kunnat hafa inlagdht. 2) Förmenade Oluf Erson i förmågo af en Häradzrättens förlijkningsdomb af d: 12 Maij 1690 börd i dhetta hemmanet äga, emädan för sin Styfsohn Jacob Hinderson han måst betahla 20 P:r Km:t, hwar emoth han låtet sigh uthj Jacob Hindersons ägendomb och bördzrätt, dock i des frånwaru försäkra. 3) Hafer Oluf Ersons Swåger Oluf Gynteson 1674 d. 21 Nov: efterlåtet Systren Charin Gyntesd:r sin bördsrätt i hemmanet, 4:o) emädan han löst in hemmanet. Men som 1) dhetta hemman Östanå, är Hustru Sisla Gyntesdotters rätta Fädernes hemman, 2) befinnes aldrigh att hon äller dhes Sahl. Man någonsin afhändt sigh bördzrätten dhär uthj, 3) kan Oluf Erson eij framwijsa ringaste approbation som tilläger honom, som hehl obördig är, bördsrätten i Östanå hemmanet, uthan 4) förmählas allenast, att hwadh han och dhes hustru inlagt i Östanå hemmanet skulle dhen makan niutha, som längst lefer. Altfördy pröfar Tingsrätten skähligt i anledningh 6 Cap: Jordb: L:L: dhett bör nästkommande fahrdagh Änkan Sisla Gyntesdotter få tillträda sin Sahl. Faders hemman Östanå, 6 öre 12 pgl:r i Skatt, som Oluf Erson nu innehafer; Dock skall hon först wara förplicktadt uthbetahla Oluf Erson för samma hemman lösen efter 4:ra Opartiska TolfMäns Mäti, af hwilka parterne äga 2 hwardera att nämbna, där efter dhe sigh sedan hafa å begge sijdor att rätta.

4.

Dhett Kärade **Oluf Erson i Östanå** till sin förra **Hustrus Broder**, **Jöran Gynteson i Rise**, för 50 P:r Km:t, hwilka penningar Oluf Ersons **Hustru Charin Gyntesdotter** 1672 d: 18 Febr: sin Broder Jöran Gynteson läntt, påståendes Oluf Erson samma pgl:r bekomma, serdeles efter swarandens egen obligation där å finnes.

Jöran Gynteson præsens, kan intet neka sigh så många penningar af dhes Sahl: Syster Charin Gyntesdotter läntt, men inlägger en upsattz på 46 P:r Km:t uthj åthskilliga pertzedlar dhem han förmenar sigh där å betalt.
Käranden will där på intet mehra tillstå sigh åthniutet än 18 P:r pgl:r, och ¼ Lijn för 4 P:r.
Swaranden tillspordes om han hade några skähl äller bewijs att dhe öfriga pertzedlarne woro lefererade? Swarar neij, allenast mehnar en dehl af sakerna ännu skohla finnas hos Oluf Erson.

Resolut:

Såsom Jöran Gyntesons Obligation in originali upwist, innehåller dhett han af sin Syster Charin Gyntesdotter bekommit till lähns 50 P:r 1672 d: 18 Febr: hwar till Jöran Gynteson nu eij äller kan neka, och i samma Obligation intet mehra finnes wara betalt, som Oluf Erson wedgår, än 18 P:r pen:r och ¼ Lijn för beräcknadt 4 P:r; Summa 22 P:r, så att åtherstår 28 P:r Km:t, ty pröfar Tingsrätten skähligt i anledningh 33 Cap: Kon: B: L:L: sampt 10 § Kongl. Excecut: ordning 1669, dhett där Jöran Gynteson betahla och förnöija Oluf Erson i Östanå 28 P:r Km:t resterande på dhes Obligation.
Huru stor Oluf Ersons skuldfordran skulle wahra hos **Sven Olufson i Wästkär**, resolverade Rätten, att twenne TolfMän dhem emällan skulle liqvidera, sedan Rätten upsteget; Dhessa ähro jordepenningar af Wästkär hemman, som komma **Sohnen Jacob Hinderson** till.

5.

Pehr Olβon i Hede egönom des **Hustru**, **Britta Ersdotter** efter föregången Laga stämbning Kärade till **Oluf Person i Rijsberg**, **Oluf Nilβon i Tunbyn**, och **Påhl Anderson i Fors**, för någon jordh dhe till sigh inlöst af ett afhyst hemman i **Fors**, kallat **Pehr Olβons** hemman, till hwilken jordh som Pehr Olβon på dhes Hustrus hemman är bördigh, änar hon samma jordh sammanlösa och full rök dherföre antaga.
Oluf Person i Rijsberg, Oluf Nilβon i Tunbyn och Påhl Anderson i Fors præsentes, kunna eij neka med mindre dhe af detta Pehr Olβons hemman i Fors någon jordh inlöst, men därföre åhrl. draget skatt, willia eij äller emoth stå samma jordh Pehr Olβon i Hede updraga, om han mäcktar dhen samma inlööa.

Resolut:

Såsom Bonden Pehr Olβon i Hede egönom dhes Hustru, Britta Ericksdotter tillbudet sigh uptaga full rök för Pehr Olβons hemman i Fors till hwilket Hustrun och så bördigh är, ty kan sådant tillbudh af Tingsrätten honom Pehr Olβon eij förwägras, uthan må Pehr Olβon hafa tillståndh samma jordh ihoplösa, serdeles och som Kongl. Maij:ts inkompster icke allenast dhär egönom formeras, uthan Kongl. Maij:ts placat 1684 d: 10 Junij förbiuder dett skatteägorne i så många lotter skohla blifa styckade, som skedt är. Sielfa jorden att öfersee och pröfa, sampt hwad den kan wara wärdh, uthnembde parterne sielfwa fölliande **TolfMän** såsom, **Nils Erson i Hogstadh**, **Erick Olβon i Åkre**, **Erick Person i Torsta**, **Lars Person i Östanbrick**, williandes wara förnögde hwadh dhe på rättwijsaste sättet dhem emällan slutandes warda, förnögde giorde afträde.

6.

Sedan **Sold: Erick Olβon i Hambre** hade lagl. tilltahlat sin **Swåger Erick Jonson ibm** om Sextijo Nije P:r 20 öre Km:t jorde pgl:r af samma hemman, och Erick Jonson tillstått sigh dhem till Erick Olβon skyldigh wara, förentes parterne med handeband sålunda, dhett Erick Jonson åhrl. efter dhenna dagh om hösten skall betahla till sin Swåger Soldaten Erick Olβon 10 P. Km:t in till des förestående Summa 69 P:r 24 /: blifer förnögd. Förestående parternas frijwilliga ingångna förlijkningh blifer aldeles af Tingsrätten stadfäst, så att Erick Jonson åhrl. om hösten skall betahla sin Swåger Erick Olβon 10 P:r Km:t till dhes 69 P:r 24 öre Km:t blifa lefererade.

7.

Sedan **Rustmästaren Zegfredh Lekatt i Romstadh** Lagl. sigh beswära dhett **TolfMannen Peder Svenson ibm** sigh till gangh och nytta skall hafa brukat mehra muhlbete på dhes 2 öre Landh, än honom tillkommer, och där egönom skadat Rustmästarens Swärfaders hemman, som består af 10 öre, blef således parterne emällan förafskedat, dhett 2:ne **TolfMän Johan Person i Bärga**, och **Erick Olβon i Åkre** skohla wed anfordran sigh på platzen till Romstadh förfoga, och tilllägga Peder Svenson huru långh tijdh han där kan wara berättigat medh sin boskap efter skatten bruka muhlbetet.

8.

Ehuruwähl **Nils Påhlson i Klångstadh** hade låtet incitera **Mattz Anderson i Wijkstadh** för 3 öre 6 pgl:r jordh, sampt **Anders Olβon i Klåckareswedia** för 1 öres landh, dhe under dheras hemman innehafa, hwilken jordh Nils Påhlβon nu ärnat tillhopa lösa, och därföre röök antaga, emädan dhett waret tillförne hans hustrus fädernes hemman, icke desto mindre inlade Nils Påhlson en Skrift och begärte anståndh medh dhenna sakz sluth till nästkommande Höste Tingh, så att han emellertijdh kan få skaffa sigh Löftes Män, hwilket upskof Käranden med swarandens samptycko efterlättz.

9.

Dhett beswärade sigh åther för Rätten **Änkan Malin Mårtensdotter i Näset** egönom MåhlzMannen **Erick Olβon i Åkre**, huruledes **Änkans Mågh Jon Svenson i Näset** eij full giordt Häradzrättens domb af d: 2 Octob: 1696 och åtherskaffat sin SwärModher dhen SölfwerKanna hon honom länt att pant sättia, anhållandes Måhlzmannen, att som Mågen godwilligen eij wehlat sigh beqwäma lösa Kannan igen, Rätten då wille anse räckningen huru mycket Kannan är graverat före uthj intresse och Capitahl, nembl. 123 P:r 8 öre, och samma Summa af Mågens ägendomb låtha uthmätha.

Jon Svenson præsens, kan eij neka, medh mindre han 1691 länt af sin SwärModer Malin Mårtensdotter i Näset en SölferKanna, hwilken nu medh Capitahl och rätt intresse för lähnte penningar ähr graverat hos **LändzMannen i Iggesundh Oluf Larson** till 123 P:r Km:t, men förebär dhenna dyra tijden hindrat honom samma Kanna åtherlösa.

Resolut:

Såsom Jon Svenson sistledet Höste Tingh 696 är dömbd efter dhett 8 Cap: Köp M: B: L:L: åtherskaffa sin SwärModer Malin Mårtensdotter dhes uthlänte SölferKanna, och dhett samma än eij wärkställt; Ty pröfar Tingsrätten och så skähligt i anledningh 27 Cap: Tingb: L:L, sampt Kongl. Excecutions Ord: 6 § af åhr 1669, dhett bör af Jon Svensons lösa ägendom straxt uthmätas till en Summa af 123 P:r 8 öre Km:t, skulle dhen samma eij tillräcka, då tillträdes dhett fasta. Dock ärhindras att Kongl: Maij:ts och Cronans innestående uthlagor eij præjudiceras.

10.

Att noga skärskåda och öferse dhen twist och oenighet som upwuxsen war emällan Byamännen i **Flatmo Lars Larson**, **Jon Olβon**, **Pehr Jonson ibmd**, sampt **Johan Person**, **Oluf Olβon**, och **Lars Erson i Långbyn**, angående ett änge, kallat **Wapråå**, Långbymän intaget, och Flatmoboerna förmehna på dhes skattäga wara skedt, och sigh tillhöra, uthnembde Flatmoboerne **TolfMännen Pehr Svenson i Romstadh** och **Nils Person i Mathnäs**, där emoth Swaranden på äskade **Jon Erson i Konsgåhlen** och **Anders Larson i Håstadh**, uthfästandes parterne sigh helt och hållet willia wara nögde medh hwadh dhessa Synemän dhem emällan sluta och giöra.

11.

Såsom efter föregången Laga stämbning och anklagan **Peder Nilson Frisk i Hollstadh** eij förmåtte upwijsa ringaste rätt äller wederbörandes tillåtelβe att medh sin Stugu få boo och bygga på **Bonden Sven Bengtsons** Skatteäga och in på dhes gårdh; Alt fördy i förmågo af Lagh och 1664 års Skogsord. 18 § pröfar Tingsrätten skähligt dhett böhr Peder Nilson Frisk straxt med sin Stuga flötta af Sven Bengtsons tompt och äga, hwaräst betygas han en lång tijd suttet Sven Bengtson till stort hinder och mehn, i dhett han måst uthom gårdz baka.

12.

Såsom **Lars Olβon i Lundh** tillijka med dheβ **Systrar Ingridh och Ella Olufsdöttrar af Rijsbergh** söka dhes Sl: Fadhers hemman Rijsbergh 9 öre Skatt inlösa, hwillet hemman **Mad: Maria Lundberg** nu om händer hafwer, alt fördy blifa fölliande **TolfMän**: **Erich Pärβon i Torstadh**, **Lars Pärβ i Östanbrick**, **Erick Olβon i Åkre**, **Nils Pärβon i Mathnäs** af Tingsrätten tillsagde sigh wedh anfordran af Lars Olβon till Rijsbergh förfoga och samma Rijsbergshemmans Lägenhet både till hus, åker och ängh sampt andra Lägenheter att besicktiga och öfersee, tillsäijandes Madame Maria Lundbergh sijne Terminen föruth, på dhett hon sin Fullmäcktige inskicka kan om behof görs. Wedh samma tillfälle blifer Madame Lundbergh Lagl. inciterat till förstkommande Höstetingh att wijsa huru och på hwadh sätt hon kommet till dhetta hemmanet, sampt hwadh där å kan wara förskutet, hwilket allt medh ricktigt Contract och qvittencer bör verificeras.

13.

Uppå **Lars Jonsons i Öhlsundh** anhållan för Rätten blefwo fölliande **TolfMän Erick Olβon i Åkre** och **Nils Pärβon i Mathnäs** beordrade jempte **LändzMannen Wählförståndigh Anders Bergman** förfoga sigh till Öhlsundh och samma hemman 5 öre 14 pen: i Skatt noga öfersee och wärdera, och som en stor skuldh finnes wara giordh af **Sl: Jon Mattzon** som hem:t tillförne åbodt, ty Skall i lijka måtto all Jon Mattzons qwarlembnade lösa ägendomb framskaffas och wärderas.
Terminen till dhenna wärderingh Communiceras tijdigt af LändzM:n Bårgaren i Hudwijkswaldh på dhett dhe och så måge kunna sigh infinna om dhe åstunda.

14.

Dhett stadfästade in för Tingsrätten så skrift- som muntel. **LändzMannen för dhetta, Wählförståndigh Erick Olβon i Wåhlstadh** tillijka med dhes **Hustru Britta Jöransdotter**, huruledes dhe nu medelst ålderdommens och där wedh fölliande bräckligheters tilltagande, eij förmåtte sitt hemman Wåhlstadh 14 öre 12 pen: i Skatt längre bruka, uthan dhett samma godwilligen till **Sohnen Oluf Erson** updraget, hwaremoth Sohnen lofat och försäkrat dhem att dhe uthj dheras lijfstijdh skohla få bruka ett spannelandhs Säde, dhett ena åhret uthi Långören och dhett andra åhret i Brostycket, och ett änge, kallat **Lillänge**, sampt åhrl. så en fierdingh Ärter, och 3 Kannor Lijnfrö hwar dhem behagar. Dhen omkostningh här wedh anwändas medh körande, sående och upskärande skall Sohnen alt bestå. Dhesuthan skall och Sohnen så länge dhes K. Föräldrar lefa wara förplicktat förse dhem medh wedh och warma, och detta altsammans uthan ringaste wederkäntzlo äller betahlningh för Sohnen efter hans K: Föräldrars dödh. Men på dhett Oluf Erson eij skall tycka dhetta falla sigh swårt, tillägga föräldrarna nu honom Oluf Erson dhes hustru och barn af berådt mode och frij willia fölliande förmåhner fram dhe andre systrarna:
1) Skall han som endaste och äldsta Sohnen behålla Wåhlstadh hemmanet, och föruthan jorden som af honom betahlas efter Syskone Köpet, allenast gifwa för Husen 350 P:r Km:t, 2) Hästen och alla träwahror som finnas efter Föräldrarnas dödh af hwadh Nampn dhe och wara måge, skohla allena tillhöra Sohnen Oluf Erson, undantagandes Stora bordet i Herrestugan

och en Kärra, 3) Mährepannan behåller Oluf Erson efter 24 öre Km:t Marken som giör 21 P:r Km:t, 4) Hwadh Lolåtten af hemmanet wedkommer, så lämbnas Sohnen medh dhe andra Syskonen sigh dherom förena dhett bästa dhe kunna och gitta.
Förestående Föräldrarnas och Sohnens friwilliga och medh handebandh stadfästade afhandlingh och föreningh, som uthi ingen måtto Synes sträfwa Lagen emoth, blifwer af Tingsrätten Confirmerat och stadfäst, så att wederbörande å alla sidor hafa sigh där efter att rätta.

15.

Crono LändzMannen Wählförståndigh Anders Bergman anklagade för Rätten **Chergianten Jöran Holm** och **Kåhnan Sigridh Svensdotter** för begått Lägersmåhl tillhopa, påståendes dhem dhärföre Lagl. böra straffas.
Chergianten och Kåhnan præsentes, kunna och dhenna dheras begångna Syndh eij neka, men Kåhnan ännu eij födt barn, lährer dock innan några weckor ske, som Kåhnan sielf bekänner.
Tingsrätten tillfrågade Kåhnan om Chergianten lofwat henne äcktenskap, så stodo henne frijtt sådant bekänna? nekar där till.

Resolut:

Tingsrätten finner skiähligt i anledningh Höglofl. Kongl. Swea Håfrättz förordningh af d: 3 Januarij 1694 tilldömma Chergianten Jöran Holm att böta för begått och bekänt Lähgersmåhl medh Kåhnan Sigridh Svensdotter sina 10 P:r SölferMynt, sampt efter Kongl. Maij:tz Kyrkolagh stå uppenbara Skrift. Angående Barnafödan så påläggas Chergianten efter Höglofl. Kongl. Swea Håfrättz i nåder Communicerade förordningh 697 d: 8 Febr: åhrl. förskiutha 1 tunna Spannemåhl och ett pundh Sugell, och dett in till den tiden att barnet kan ärnära sigh sielf.
Dito Kåhna Sigridh skall efter högbemelte förordningh för Lägersmåhlet böta sina 5 P:r Sölfermynt, sampt stå uppenbara Kyrkoplickt, och till barnetz upfostran anwända å sin sida all möijeligh omsorgh.

16.

H:r RådMan i Hudwijkzwaldh Jonas Hallbergh låter upbiuda **Oluf Persons** hemman **i Mellanbyn Idnår Sockn** för en Summa af 238 P:r 8 öre Km:t Oluf Pederson uthj bem:te Rådmans Antecessoris Matrimonij Sterbhus står debitaret före _____ 2 gången.
Såsom ingen räckningh ännu af H:r RådMan war insinuerat hwaruthi förenembde Summa skulle bestå, fördhenskull tillsades H:r RådMannen dhett samma wärkställa för än 3:die upbudet samptyckes.

17.

Bonden Anders Hansons tienstepiga i Wästkärr Lisbetha Pedersdotter efter föregången stämbningh Kärade till inhyses **Hustrun dhärsammastädes Gölin Hansdotter**, för dhett hon 8:ta dagar efter Walborgmässe sistl. på bleket stuhlet i från henne 11 al:r Läräft á 8 öre al:n, förmehnandes att som Swaranden sielf sedermehra måst frambära tyfnaden, dock att förstå, sedan länge af henne war nekat, lährer hon emoth factum nu intet hafa at säija.
Gölin Hansdotter præsens, kan fullan intet neka sigh taget Läräftet, men will förebära dhes alfare eij waret samma Läräft behålla.
Quæst: Hwarföre hon nekade och swor, att hon dhett intet taget? Swarar att som hennes Broders Anders Hansons **Hustru Chierstin Jonsdotter**, hos hwilken dhenna Piga tiente, undrade hwar Pigan skohlat fått warpen till wäfwen, badh hon henne tagh Läräftet, säijandes: Jagh unnar heller digh dhen samma än Pigan Lisbetha.
Wedh samma tillfälle framstegh Brodren Anders Hanson jempte hans Hustru, Cherstin Jonsdotter, bedyrandes på dhett högsta att Gölins berättelβe woro mycket osanfärdigh, och om

förmodeligen medh inga skähl Chierstin Jonsdotter till slijk gärningh lährer kunna bindas, anhålla dhe enständigt laga straff öfer Gölin, som dhen, hwilken in för en Rätt söker Liuga ähran af sin nästa.
Gölin förmantes åthskilliga gånger af Rätten, att så frampt hon eij kunde bewijsa Chierstin Jonsdotter hwadh hon henne tillagt, fölgde swåra bötter därpå, och rådel. för henne draga sina ordh tillbaka och bedes före. Men Gölin påstår enständigt för Rätten, att Anders Hansons Hustru waret i rådh medh henne, hwilket hon åthskillige gånger repeterade, kunde dock medh ringaste skähl äller wettne sådant bewijsa.
Ländz- och TolfMän weste enhälligen betyga, att dhenna Anders Hanson med dhes Hustru, Chierstin Jonsdotter, altijdh fördt ett stilla och skickeliget Leferne, och för intet ondt i Socknen waret berycktade, kunna eij äller någon sin troo, att bondens hustru bedt sin egen Mans Syster stiähla ifrån pijgan, uthan dhetta medelst arghet af Gölin upspunnet, att uthskämma sin broders hustru.
Wedh wijdare undersökningh kunde Gölin eij äller neka medh mindre hon åthskilliga gånger förän wetterl. blef att hon stuhlet Läräftet, hafer hårdel. därföre nekat.
TolfMannen Jon Erson i Östanå hos hwilken Läräftet sedermehra blefet in satt, berättar dhett wara wärdt 8 öre al:n.
TolfMännen föllo enständigt på dhen tankan, att för uthan tyfwe böterna, borde dhenna Gölin Straffas för dhett hon sökt Liuga ähran af sin Broders Hustru.

Resolut:

Tingsrätten pröfar skähligt i anledningh Kongl. Maij:tz Strafford: 1653 § 3 dhett bör Gölin Hansdotter böta 3 gl:r så mycket som Läräftetz wärde war, nembl. 2 P:r 24 ör Sölf:r Mynt, sampt för dhett hon mycket oförswarl. och uthan ringaste skähl inför Rätten tillagt Hustru Chierstin Jonsdotter wara lijka dehlacktig med sigh i tyfnaden, och dhett samma sedan medh ringaste lijknelse eij gittat bestyrka, ty skall dito Gölin böta 40 m:r S:t efter dhett 20 Cap: Tingmb: L:L:, orkar hon eij botum, plickta medh Kroppen.

18.

Efter å gången stämbningh Kärade **Gölin Hansdotter** till sin **Broder Anders Hanson**, för dhett han henne uthi sitt hus illa Tracterat och slaget, påståendes öfer honom Laga näpst. Huru många blånader hon haft, lärer **TolfMannen Jon Erson i Östanå** bäst wetta berätta.
Anders Hanson kan eij neka sigh gifit Systren ett par slängar då hon kommet in till honom uthj Anders Hansons egen stuga, begynt att Swäria och tornera sedan upkommet war att hon stuhlet ifrån hans pijga, rådandes Anders Hanson intet därföre att hans pijga söker sitt igen. TolfMannen Jon Erson säijer sig sedt en blånadh på Gölin.

Resolut:

I anledningh 13 Cap: Sårm: B: med willia L:L: tilldömmes Anders Hanson i **Wästkärr** för ett slagh och blånadh han gifet Systren Gölin Hansdotter, att böta dubbelt 3 m:r SölferM:t.

19.

Såsom uppå **Landzskrifarens Wälb:de Johan Strandells** Laga anklagan **Bonden Pehr Pehrson i Iggesundh** eij kunde neka medh mindre han hugget 28 st: små timber stockar på **Sundz- och Bärga skogen**, ty skall Per Person därföre böta efter 18 Cap: Byggb: L:L: sina 3 m:r SölferMynt, och som Landzskrifaren efter gaf Swaranden dhett han intet skulle refundera Ståckarnas wärde, emädan dhe woro små, allenast Pehr Person ärsätter Tingsomkostningen, hwilket han uthlofade, ty läth och så Tingsrätten därmed beroo, förnögde giorde afträde.

20.

Ehuruwähl **Erick Olβon i Wij** war angifen för dhett han hyst **Änkan Charin**, som tillförene warit wedh **Sundz qwarn**, så war dock hwarken hon tillstädes, eij äller **LändzMannen Hellekart** som här om kunde gifa underättelβe.

21.

I lijka måtto war beskaffat med **Pehr Erson i Wij**, hwilken war angifen hyst en Dragonsänka i från **Jempelandh**, lofandes **CronoBefallningsMannen Wälb:de Johan Broman** här om wijdare willia inhämpta underrättelβe, och sakerna tingsrätten låtha föredraga, om dhe af sådan beskaffenhet finnas, och wärde äro för rätten att andragas.

22.

Ehuruwähl **RådhMännen Jonas Hallbergh** sampt **Lars Erson Glasmästar i Hudwijkzwaldh** i förstonne ärnat hindra 2:dra upbodet på **Hambre** hemmanet **Oluf Larson** såldt till **Masungs Mästaren Oluf Person** för dheras i samma hemman hafande prætentioner 100 P:r till Mans, icke desto mindre afstodo dhe medh slijk protest, emädan Masungs Mästaren stält dhem tillfredz.

23.

Dito **Masungsmästare Oluf Person** wijsar för Rätten igänom Sohnen sigh hafwa tillfredz stält **Anun Olβons Broderdotter Britta**, för sin i samma **Hambre** hemman hafde Bördsrätt, så att Oluf Pederson nu således af Tingsrätten bewillias 2:dra upbodet.

24.

Till dhetta hemman är Köparen obördigh, ty skall dhett Kongl. Maij:tt först hembiudas.

25.

Fattiga **Tiänstegåssen Sven Erson**, som waret en tijdh i tiänst hos **Lars Larson i Berga**, nu uthmattat af Blodsiukan, tilldömmes af Tingsrätten sitta 3 dygn i Kistan för dhett han tijdh efter annor stuhlet Mathsaker, såsom ost och smör, hwilket han förtärt, så wähl ifrån **Pastoren i Idnår**, **Höglärde Mag. Wallenio**, som **Nils Olβon** och Lars Larson i Berga, som dhenna gåsse war af hunger och siukdom mycket uthmattat, ty uphöls medh Fängelβe till dhes han kommer sigh något före igen.

26.

Uppå **LändzMannen Wählförståndigh Anders Bergmans** anhållan för Tingsrätten blef **Bonden Lars Larson** alfwarl. tillsagdh förfärdiga Munterings Kistan, sampt igen skaffa hwadh som medelst Bondens wårdzlöshet af Munterings Sorterne ähro blefne förskämbda, så frampt wedh ytterligare beswär han will undfly behöriga böter, emädan LändsMannen förklarade sigh allenast medh förmahningh af Tingsrätten dhenna gången till Bonden wara förnögd.

27.

I lijka måtto blefo **Jon Jonson i Ringstadh** och **Lars Jonson i Öhlsundh** anbefalte förskaffa dhes Soldat dhe Monterings Sorter som för honom restera, och dem efter Kongl. Maij:ts förordningh åligger præstera.

28.

LändzMan Anders Bergman Kärade till unga **Drängen Mattz Person i Trogstadh** sampt **Pijgan Charin Olβdotter ibm**, hwilla han förmehnar förleden Sommar en Månadh för

Michaelis Mässe wedh pas, uthi **Erick Johansons i Wijkstadh** Fäbodar, **Oferne**, och LändzMannens Lada haft närmare sängelagh och sammanblandelβe än sigh bordt, begärandes därföre Tingsrätten täcktes däröfer något ransaka, serdeles som wettne lära finnas dhe dhem till hopa sedt.
Mattz Person och Pijgan præsentes, neka enständigt sins emällan någon otuckt bedrefet, wijdare än dhe legat brede wedh hwar andra på Logan.
Soldaten Nils Person efter aflagd edh med hand å book wettnade att i fiohl sommars samma tijdh, nembl. en Månadh wedh pas för Michaelij Mäβe, war han tillijka med flere uthi Ofärne Fäbodar på arbete, om natten lågo till hopa fölliande peroner uthi LändzM:ns Lolada, nembl. han sielf, **Pijgan Charin Ericksdotter**, Drängen Mattz Person, Pijgan Charin Olsdotter sampt en Drängens **Syster**, **Charin Pedersdotter** om Mårgonen stego dhe alla up och ginge in i Stugan, undantagandes Drängen Matz Person, och Charin Olβdotter blefwo qwarliggande, Lijten stundh där efter sedan Charin Ersdotter hade waret uthe, kom hon in till wettnet och badh honom gå på Logan och see något, enär han kom dijt sågh han Drängen Mattz Person ligga på Pijgan rörandes sigh, sampt stönade något, men ingen tahlte äl:r ropade, fällen hade dhe draget på sig up till Median, kunnandes han intet annat tänka än dhe drefo otukt tillhopa, efter dhe således lågo, men huru wijda dhe till sielfa gärningen skredo och brotzlige woro, ähr honom omöijel. säija, emädan han stodh uthan för dörren, tahlandes dhem icke äller ett ordh till, uthan gick straxt bortt.
Pigan Charin Ersdotter efter edh betygade att hon samma mårgon, som Soldaten Nils Person bekänt, kom först till Logan, sågh hon Mattz och Charin ligga tillhopa därinne, tyckandes dhem intet alt skickade sigh wähl, uthan att Drängen war ohöfl. emoth henne, dock kan wedh nogare tillfrågan eij säija att hon sågh Drängen lågh på Pijgan.
Drängen så wähl som Pijgan tillbiuda sigh gärna medh edh willia ärhålla dhett dhe för köttzlig sammanblandelβe medh hwar andra ähro frij.
Dhenna pijga hafer eij äller förspordz waret hafande.
Saken skötz till Nembden hwilka jämpte Häradzhöfdingen stannade i dhen meningh, att emädan twänne personer sedt Drängen och Pijgan tillhopa liggande, Soldaten Nils Person i synnerhet uthj sin bekännelβe påstår dhem waret på wägen till otukt stadda, och dhe sielfa tillbiuda edh för sigh, dhett borde dhe sådant efterlåtas i anledningh d: 29 § Domarereglorna.
Mattz Person och Charin Olzdotter aflade med handh å book dheras Lijfl. eder, dhett dhe med hwar andra aldrigh någon köttzligh sammanblandelβe öfat, mycket mindre den gången dhe på Logan uthj Ofärne Fäbodar lågo.

Resolut:

Såsom Drängen Mattz Person och Pijgan Charin Olβdotter edel. ärhållet dhett dhe ingen köttzligh sammanblandelβe sins emällan haft, hwarföre i anledningh 19 Cap: TingM: B: L:L: frijkallas dhe aldeles i från LändzMannens Bergmans tilltahl i dhetta måhl.

29.

Såsom A:o 1691 d: 13 Febr: uppå Häradsztinget blefwet resolverat dhett **Pehr Mickelsons i Backan** lösa ägendomb skulle inventeras och i taka händer sättas i anledningh af den skuldfordran **Hustru Gunnila Grijs** då hos Per Mickelson hade, och **LändsMannen för dhetta Erick Olβon i Wåhlstad** waret hos Pehr Mickelson jempte flere sakerne upskrefet, ty påstår Hustru Gunnila Grijses **Mågh**, **Cappelanen Wyrdige H:r Mickael Järf** dhett Erick Olβon bör swara hwadh i samma fordran hos Pehr Mickelson kan brista.
Erick Olβon præsens, förklarar sigh sålunda, att fast dhett stodh nembdt i Resolutionen i taka händer sättias, så förbiude dhe orden intet honom till Sware Man för sakerna, uthan wist war dhett, att han som en LändsMan war där och öfersågh ägendommen jempte flere, men mäst att efterhöra huru Cronan sitt skulle kunna uthbekomma. Dhesuthan hade Hustru Gunnilla Grijs

sin egen fullmäcktigh **TolfMannen Erick Olβon i Åkre**, som hennes intresse i akt taga skulle.
TolfMannen Erick Olβon upstegh, kan eij neka sigh samma gångh på Hustru Gunnilla Grijses wägnar waret tillstädes, då hos Pehr Mickelson blef anskrefwet hwadh hon för sin fordran hafwa skulle, hwarom han ochså af d: 21 Martij samma åhr Hustru Grijs straxt tillskrefet, som framwijste bref ochså för Tingsrätten uthwijsar, men att hon sedan intet lätt afhämpta sakerna, dhett rådde han intet före, och en tröija Hustru Grijs till wärderat samma gång, lätt hon sielf hustrun i gården behålla till dhes hon war mäst uthsleten.

Resolut:

Såwijda H:r Mickel Gärf på sin Swärmoders, Hustru Gunnilla Grijses wägnar, hwarken kunnat wijsa dett LändzMannen för dhetta Erick Olβon af Tingsrähtten in Specie wara befalt dhessa Peder Mickelsons lösöron emottaga och swara före, som i taka händer sättias skulle, eij äller att Erick Olβon af Hustru Gunnilla Grijs warit ombuden, och sigh åtaget dhes fullmäcktigh att wara, ty frijkallas Erick Olβon i Wåhlstadh aldeles ifrån H:r Mickael Gärfs Käran i dhetta måhl.

30.

Dhett war **Förrijdaren Anders Brask** strijdigh med **Bönderne Lars Person i Haga**, **Oluf Larson i Hängnäs**, **Oluf Larson i Trogstadh** sampt unga **Drängen Lars Larson i Lumnäs** om en Tunna Kyrkotijonde spannemåhl dhe förleden winter i Jan: Månadh lefererat **Dilsbo** till Militiens afbetahlnigh, uppå hwilken tunna som Förrijdaren kommet till korta, will kan gärna Bönderne som förde säden, måtte swara till.
Bönderne præsentes, säija sigh redel. framfördt hwadh dhe om händer haft.
Enär Tingsrätten wijdtlyftigt hade uth ransakat huru mycket spannemåhl dhe fördt, och hwilken af officerarne dhett emottaget, befans någon irringh en tunna, Gåssen Lars Larson fördt, och som ingen annor uthwägh Förrijdaren kunde på hitta, förestälte han Bönderne Oluf Larson i Trogstad, sampt Lars Person i Haga, om dhe förmåtte giöra edh, dhett dhe ricktigt bytt sedhan medh Gåssen Lars Larson, wille Förrijdaren wara nögdh, och sielf swara till dhen ena tunnan som borttkommen war.
Oluf Larson och Lars Person säija sigh dhen samma af glado hiärta både kunna, och willia giöra, allenast dhe då slippa för alt wijdare eftertahl.
Såsom Oluf Larson och Lars Person lifligen med händer å book betygade sigh redel. bytt säden i Dilsbo Socken Jan: Månadh sistl. med Gåssen Lars Larson i Lumbnäs, och ingen falskhet dher wed brukat, ty förplicktas ochså Förrijdaren Anders Brask efter uthfästelβe sielf att swara till dhen förlorade tunna sädh. Och ehuruwähl Bönderne å sin sijda i förstonne påstodo expenser för dhe gått till Tinget, så afstodo dhe lijkwist med slijk prætention, och alla förnögde giorde afträde.

31.

Såsom **Pijgan Chierstin Marcusdotter**, hwilken war instämbdh af **Soldaten Anders Mattzon i Åkre**, för dhett hon honom skohlat beskylt för tyferij af badh dhes förseelβe uthj hwad måhl dhett hälst kunde wara skedt, ty tillgaf Soldaten henne dhett samma; Dock med förbehåld att få sina expenser af henne, efter han weste sigh till slijk förkastelβe wara frij, hwilket Pijgan honom och så lofade.

32.

Bonden Oluf Erson i Wåhlstadh uppå **Hustru Charin Nilsdotters** wägnar **i Uthnäs** efter Laga stämbningh Kärade **Soldaten Mattz Person Kaka** och **Jacob Abrahamson i Näcksiö**, för en Koppar Kettel af 14 m:r dhe henne för Femb åhr sedan olofl. afhändt uthj **Fäbodarne Uthnäs**, påståendes att som Jacob Abrahamson redan sin fehlacktighet här uthinnan bekänt,

men Kaka intet, dhett Kaka måtte blifa pålagt säija sanningen, och begge sedan för brott sino plickta.
Jacob Abrahamson kan eij neka att för 5 åhr sedan wed pas om Sommaren begaf han, tillijka med Mattz Kaka sigh uthj Uthnäs Fäbodar i mehningh taga Skonäfer, då Mattz Kaka gick först up åth stegan uthj Uthnäs, bröth up dörren med en Käpp, Jacob bar uth Kettelen, och Kaka togh något brödh, under wägen boro dhe Kettelen hwar sin gångh, till dhes dhe kommo en half fiärdingswäg ifrån Kakas gårdh, där grofo dhe begge neder Kettelen uthi en rijshögh. Hösten efter frågade Jacob Mattes hwar Kettelen woro? Swarade Mattz, iag hafer gömbdt honom bättre uthj Åån, dhetta bedyrar Jacob Abrahamson på dhett högsta sant wara.
Mattes Kaka framroptes, säijer sigh aldrigh waret medh Jacob Abrahamson på slijk wägh att stiähla Kettelen, uthan som om Winteren samma åhr Kaka ärnade sig till **Dahlarna**, tillbödh Jacob honom en Kettel till köpz, hwilken Kettel Jacob kortt efter en Morgon före dagen brakte till Kaka, som då äfen stodh resefärdigh till Dahlarna, och för än Jacob gick in till honom om ottan i Stugan, säijer Kaka: att Jacob stucket Kettelen neder i Lasset som stodh uthe på gården, kommandes Kettelen således intet in uthj hans stuga, eij äller blef wägen, uthan than han gaf honom då om ottan både penningar, brennewijn och Tobbak till 6 P 8 öre för Kettelen.
Quæst: Hwarföre han betahlte dhett han aldrigh sedt, äller wäget? Weste intet hwadh han skulle säija.
Dhenna bekännelβe påstår Jacob Abrahamson där emoth aldeles wara osanfärdigh, och att han ringaste betahlningh för Kettelen eij åthniuthet, uthan Kaka behölt Kettelen, förde dhen till Dahlarna, men han fick ingen fyrk däraf.
Quæst: Om Kaka eij hade waret medh i rådh att stiähla dhenna Kettell, hwarhöre han förde honom bortt, serdeles som lyst war både i Socknestugan och allestädes att en slijk Kettell för **Hustru Chierstin i Uthnäs** woro förkommen? Tänckte att Jacob fått honom rätt.
Soldaten Kakas **Swåger Jon Svenson i Näset**, som samma tijdh fölgdt med till Dahlarna, berättar: Att Kaka haft en Kettell med sigh, och att Kaka i Dahlarna bedt honom intet tahla om när han kommo till **Helsingelandh**, dhett han där såldt någon Kettell.
Soldaten Ifwar Anderson edel. berättar: Att i Påsketijden sistl. sade Jacob Abrahamson: iag weth fullan honom som stuhlet Hustru Charins Kettell, men Jagh fruktar Kaka drifer migh, efter han är så beslagen, hafandes då Jacob bekändt sig mött Kaka på wägen bärande något under råcken, hwilket enär Jacob frågat hwadh dhett war, hafer han swarat: en grytha iag hämptadt ifrån Kåhlarne, straxt efter hof Mattz Kettellen i från sigh uthi en rijs högh, säijandes till Jacob: tijgh, så skall du få något medh.
Jacob tillspordes hwarföre han sådan bekännelse giordt för Soldaten, och då eij wehlat tillstå sigh waret medh att stiähla? Swarar sigh eij kunnat bekänna sanningen, för än Samwetet begynte agga honom, men wist ähr thet, att Mattz och han stulo Kettelen, grofo neder honom, Mattz togh honom up och förde henne till Dahlarna, och han fick ingen fyrk därföre.
Mattes tillspordes till hwem han såldt Kettel:n i Dahlarna, och huru mycket han fått för honom? Swarar till en benembd **Jöns Anderson i Hwemdahlen**, och bekommit 10 P:r Km:t.
Ländz- och TolfMän berättade: Att dhenna Mattz Kaka hafer ett ellakt loford om sigh i Socknen, och är illa betrodd, men altijdh waret så illplicktigh att leda sig i från ett och annat då han blefet mistänkt.
Saken skötz till Nembdens öferläggande, hwilka enhälleligen stannade i dhen mening, dhett borde Mattz Kaka äfen så wähl som Jacob Abrahamson undergå tyfwestraff, ty föruthan dhett att Jacob bekänna på honom, och Kaka måste tillstå sigh om Morgonen bettijda före dagen owägt taget emoth samma Kettell, blef åthskilliga gl:r lyst i Socknestugan efter Kettelen, hwilket Kaka nogsampt hörde, så att han wähl tordt afhålla sig föra Kettel:n till Dahlarna.

Resolut:

Såsom 1) Soldaten Jacob Abrahamson enständigt påstår Sold: Mattz Kaka waret medh honom i Uthnäs Fäbodar 1695 om Sommaren och tillijka stuhlet en Kettell ifrån Hustru Charin Nilsdotter i Uthnäs wäget 14 m:r, dhen samma nedh grafwet, som protocollet wijsar etc. 2) Mattz Kaka, ehuruwähl han nekar sigh stuhlet Kettelen, så måste han dock godwilligen tillstå dhett han om Morgon före dagar 1695 om winteren taget emoth af Jacob Abrahamson samma Kettell, owägdan och owärderat, sampt som han säijer, gifet mycket mindre än han sielf fått igen, och Kettelen waret wärdh, fördt honom till Dahlarna, sålt dhen för 10 P Km:t. 3) Graveras och Kaka mycket däraf dett han intet kan wijsa någon Fånges Man äller på annatt sätt sigh fått Kettelen, än han måst stuhlet honom, emädan Jacob Abrahamson aldeles med sin bekännelβe är skilliacktigh ifrån Kakas. 4) Såsom Kaka nogsampt wara wetterl. att om Sommaren tillförne war i från Hustru Charin i Uthnäs en Kettell stuhlen, ty hade han intet fölliande winter bordt föra dhen af Landet, för än han wijst hustrun samma Kettell, ty kan eij äller Tingsrätten nu annat slutha, än dett böhr Soldaten Mattz Kaka äfen så wähl som Jacob Abrahamson plickta för dhen afhända Kettellen i Uthnäs Fäbodar sålunda, att som Kaka tillstår sigh fått för honom 10 P:r Km:t, så skohla dhe begge tillhopa betahla för Kettelen till Hustru Charin i Uthnäs 10 P:r Km:t, och sedan efter 1653 Strafford: 3§ böta 3 gl:r så mycket som tyfnaden sigh bestijger, nembl. 10 P. Sölfermynt. Orka dhe eij botum plikta medh Kroppen.

Ehuruwähl Jacob Abrahamson dhes uthan sökte öfertyga dhenna Mattes Kaka att han ifrån en **Pijga uthj Fårβa Prästegårdh**, benembd **Charin**, skall hafa för en tijdh sedan stuhlet uthur hennes Kista, som stod uthj ett lijtet stenhus i Prästegården, några penningar, lijkwist som Mattes enständigt nekar där till, och inga skähl wijdare funnes, än att då möthet samma tijdh waret wedh Fårsa, hafa Jacob och Kakan legat ehopa uthj Socknestugan, om Natten hafer Kakan skohlat bedt Jacob fällia sigh i Pijgans Kista och stiähla, då han och samma afton begärte penningar till läns af Jacob, men om Morgonen efter sedan ifrån Pijgan stuhlet war, hafer Kakan rest Söder åth, haft penningar nogh och tillhandlat sigh åthskilliga saker; ty kunde eij äller Tingsrätten dhenna sak uptaga för än bättre bewijs inkomma.

Dhen reconvention Mattes Kaka sökte öfer Soldaten Jacob Abrahamson för dhet han uthspridt Kakan waret medh och stuhlet Kettel:n i Uthnäs Fäbodar, kunde Tingsrätten intet bewillia, uthan Jacob Abrahamson aldeles ifrån Kakans tilltahl i dhett måhlet befrijat, emädan Kettelen blefet af Kakan försåldh, och Kaka sin Fånges Man eij gittat framwijsa.

33.

Emällan ByaMännen af **Weda**, **Jon Olβon och Mattz Erson** kärande, och **Johan Anderson i Böhle Fårβa Sockn** swarande, angående dhett Weda Män klaga öfer Johan Anderson för dhett han i oskipto Skogh skall tillwälla sigh större andehl med muhlbete, än honom bör, och med rätta tillkommer, sampt tillåta andra beta där.

Blef af Tingsrätten resolverat att såsom Johan Anderson allena drager skatt för 4 öre uthj boskogen, och begge Weda Män tillhopa eij mehra Skattar, än till 4 öre där sammastädes, dett bör därföre Johan Anderson allena wara tillåtel. äfen så mycken Boskap på boskogen hålla, som begge Weda Män. Och som Johan Anderson dhenna tijden för sin fattigdom skull eij ähr mächtigh hålla så mycken Boskap som begge hans grannar, ty ähr honom och så tillåtel. få behålla **Nils Anderson i Hof** om Sommaren medh sin boskap hos sigh, emädan wedh pas 50 åhr tillförne Nils Anderson han där bett, och dett i anseende där till att Johan Anderson emedlertijdh får behålla gödzlen efter Nils Andersons boskap, och där egönom komma sin jordh till fult bruk, till dhes Johan Anderson sielf kan blifa så mächtigh att föda så mycken boskap, som swara emoth begge grannarnas.

34.

Mårten Erson i Tåstadh efter föregången Laga stämbning Kärade till sina **Swågrar**, **Oluf Erson i Wåhlstadh**, **Pehr Svenson i Skarmyra** och **Lars Larson i Baldra**, angående en gl. Båtzmans Lega Käranden säijer sigh måst betahla sedan han trädde till hemmanet, förmehnandes dhe inciterade Swågrarna böra wara honom där utinnan efter qvota behiälpliga. Swågrarna præsentes undandraga sigh aldeles ringaste där till willia Contribuera, uthan om Swågren eij will behålla hemmanet för dhe Penningar han uthlagde, willia dhe lösa honom. Hafandes des uthan waret 2 arfskiften sedan så wähl efter Kärandens **Broder Sl. Lars Erson** såsom hans egen Moder, Swarandernas SwärModer, då Käranden bordt där om påminna så frampt han förment sigh haft någon rätt dhenna Båtzmans legan prætendera.
Enär Käranden förnam Swågrarne willia lösa honom uthur Tåstadh hemmanet, och sielfwa stå för BåtzMans Legan, sampt honom af Häradzhöfdingen blef remonstrerat, att slijka stora BåtzMans- och Kneckte Legor, woro af hans Kongl. Maij:tt uphäfne, begaf han sigh i dhes præntion, williandes sina Swågrar eij wijdare där om söka. Resolut: Såsom Käranden sielf medh sin prætenderade BåtzMans Lega, för Tåstadh hemman afstodh, ty blifa dhe och så dhär ifrån aldeles befrijade.

35.

Fadren Erick Käldson i Hiordstadh klagade öfer sin **Sohn Jöns Erson**, för dhett han skall honom uthj alt eij så sköta och föda, som sigh bör, dhes uthan hafwa något järn sampt sädh i från Fadren.
Sohnen war tillstädes, beklagar att hwadh födan och säden angår, hafwer dhenna hårda och dyra tijden hindrat honom fullgiöra sin skyldighet, men lofwar dock, att enär gudh tackes rundeligare wählsigna Landet, skall han sin Fader så i ett och annatt måhl tillhanda gå, som förswarliget wara böhr. Järnet påstår Sohnen höra sigh till.
Uppå Tingsrättens medlande yttrade Fadren sigh willia wara en stundh tillfredz och slijta hos Sohnen hwadh han kan, allenast Sohnen will låtha Sy honom en Wallmarsråck, hwar till Sohnen redan Wallmar hafer, och att Fadren får sina 12 m:r Järn. Såsom Sohnen lofade dhett samma medh första ske skohla, ty förplicktas han af rätten sin lofen fullborda, och sedan uthj alt skicka sigh emoth Fadren som en lydigh sohn ägnar och bör, wettandes dhett, att om han på något sätt sin Fader skulle förwägra nödtorftigt uppehälle, woro Gudh sådant wisserl. öfer honom och hans barn hembnandes. Emedlertijdh togh så wähl Fadren som Sohnen sina skrifter tillbaka igen.

36.

Sedan **Oluf Erson i Wåhlstadh** omständel. sigh beswärat öfer dhen skada han taget, i dhett **Bonden Jon Jönsons** Häst **i Romstadh** sistl. wåhr betet Kärandens Häst illa, och där emoth Jon Jönsons **Mågh Zegfred Lekatt** sökt sin Swärfaders Häst en skylla, träffade parterne så öferens, dhett Jon Jönson och **TolfMannen Pehr Svenson i Romstadh**, hwars Häst och så waret med i föllie, skohla straxt gifa hwar sine 6 m:r Km:t till Oluf Erson, hwar med all trätta dhem emällan i dhetta måhl uphäfwes.

37.

Anders Olβon i Nanstadh framstegh för rätten, begärandes till sin säkerhet nu och i framtijden till protocollet måtte blifa fördt, att ehuruwähl han är Måhlzman för **Pijgan Chierstin Mickelsd:r**, så hafer dock hennes **Styffader Jon Larson i Frägstadh** all Styfdottrens goda förslomrat, reserverandes Pijgan Chierstin Mickelsdotter wedh dhes myndiga åhr allan rätt tilltahla sina **Farbrödrar Peder Svenson i Romstadh** och **Oluf Svenson i Nanstad**, för dhett dhe eij som sigh bordt wedh dheras Broders dödel. frånfälle,

Broderdottrens rätt vigilerat. Dhetta anskrefwet uthj begge Brödrarna, Peder och Oluf Svenssöners närwaru, wederbörande till all kraft som lagh förmår.

38.

Dhett war fullan **Peder Jonson i Långbyn** inciterat af **Oluf Svenson** för dhett han som **Morbroder** för ofwanstående **Piga Chierstin Mickelsdotter** eij observerat wedh Fadrens dödh, hwadh flickan bordt i arf tillfalla, men som af Käranden sielf, så wähl som Nämbden tillståås, att Peder Jonson hastigt af Håll och Stingh här wedh Tinget så blefwet angrepen, att han måst begifwa sigh hem åth igen, ty medh Kärandens samptycko och bifall, beror Saken till widare.

39.

Enär Häradzhöfdingen war uthj författningh att skohla till protocollo föra dhe hemmans beskaffenheter och tillhöriga ägor, hwilka **Mad: Maria Lundbergh** sigh tillhandlat, till hwilka hon dock obördigh ähr, och således Kongl. Maij:tt och Cronan först böra hembiudas, uhrsächtade TolfMännen sigh, så noga därom eij wetta beskaffenheten, ty Resolverade Häradzhöfdingen dhett TolfMännen hwar i sin Sockn jempte LändzMännen skulle sigh på platzerna förfoga och noga i pennan fatta huru hwart och ett hemman tilt alla sina appertinentier woro Conditionerat, hwilket Häradzhöfdingen sedan in originali wille Wälborne H:r General Majoren och Landzhöfdingen tillställa.

40.

Sockneskomakaren i Niutånger Erik Erson insinuerade en skrift underskrefwen af dhes **Swärfaders Broder, Mattz Olβon i Bärgie**, medh dhe flere till wettne undertecknadt, hwar uthinnan Mattz Olβon uthj sin och sin Hustrus ålderliga tillståndh uplåther dhes Broders **Mågh**, **Erick Erson** halfwa hemmanet Bärgie 5 öre 4 th:r i Skatt, begärandes Erick Erson dhett samma må blifwa till protocollet anfördt, hwilket så wida Lag förmår Consenterades.

41.

Wedh dhetta tillfälle framträdde för Rätten **H:r Rådman Hallbergh**, medh påminnande, att såsom dhenna **Mattz Olβon** uthj H:r RådhMannens Sl. Antecessoris tidh blefwet till honom skyldig en post penningar, hwilket eij Contenterat är, begärer för dhen skull att dhäräst dhenna **Erick Erson** skulle komma hemmanet att tillträda, han då må sigh förtänkt giöra Clarera dhen skulld som hemmanet står uthj. I anledningh där af blef Erick Erson tillsagdh giöra räckningh medh H:r RådMan, och sedan honom dhes rättmätige fordran förnöija.

42.

Enär **H:r RådMan Johan Mörth i Hudwijkzwaldh** ärnade tilltahla **Arnö** åboer för dhett dhe låtet inleija någon boskap på Fäboskogen **Hölick**, framlades en protest på Sampteligh Böndernes wegnar af **Pehr Olβon i Wästsundh** underskrefen, påståendes, att som en skriftel. Citation dhem till handa kommen war, uthgifwen af LändzMannen uthan dagh och dato, eij äller på Charta Sigillata, som Kongl: Förord: biuda, ty kunde dhe H:r RådhMannen Mörth för dhenna gångh intet swara, serdeles och emädan **H:r Georgh Debesche** uthj Skogen woro intresserat.
Såsom H:r RådMannen sielf befunnet eij rätta wägen medh Citationen wara brukat, reserverade han sigh till nästa tingh dhem ordentel:n låtha stämma.

43.

Enär **Landzskrifwaren Wälb:de Johan Strandell** efter Laga Citation tilltahlade **Erick Olβon i Wij** för skuldfordran 42 P:r Km:t efter Obligation dat d: 20 Janu: 1696, tillstodh

Swaranden sielf skulden, och lofwade i höst betahla, hwilket och af Tingsrätten Erick Olβon påläggas fullborda, äller undergå execution.

44.

Notarien i Hudwijkzwaldh Wäll:t Magnus Ström lätt inprotocollera en Obligation dat: d: 28 April 1697, uthgifen af **Erick Olβon i Wij** på 42 P:r Km:t, föruthan intressse, hwilka han lofar på 2:ne Terminer att betahla, nembl. halfparten nästkommande Mickelsmässe, och andra halfparten Mickelsmässe 1698.

45.

Dito Not: låther intäckna en obligation dat: d: 27 Maij 1697, uthgifen af **Oluf Olβon i Finflo**, hwar uthinnan Oluf Olβon tillstår sigh wara skyldigh till Notarien 25 P:r 1½ t:a Korn.

46.

Uppå **Bookhållarens H:r Carl Schyttz** wägnar **i Stockholm** insinuerade **Landzskrifwaren Wälbetrodde Johan Strandell** fölliande Obligationer, uthgifne.

1) Af **Pehr Jonson i Nanstadh** dat: 6 8br 1696 hwar uthinnan han tillstår sigh wara skyldigh efter sluten räckningh till **Hustru Anna Sterner** 161 P. 4 ör Km:t. Debitoren præsens tillstodh skuldens ricktighet.

2) Af **Erick Svenson i Mellanbyn Idnårs Sockn** dat: 23 7br 1689 uthgifen på 100 P. Km:t, men som Erick Svenson är blefwen dödh, och **Lars Olβon** trädt till hemmanet, tillstodz skulden af **Mågen Erick Erson**, dhenna Obligation blefwet a:o 1692 d. 24 Novembr uthj protocollet intäcknat, altså blifwer uppå begäran panten, hwaruthinnan fordringen är försäkrat _____ 1 gl:n upbuden.

3) **Lars Erickson i Hallstadh** dat: 686 d: 17 8br: på en Summa af 184 P:r 9 öre, Debitoren præsens tillstodh skulden.

4) **Oluf Olβon i Finflo** dat: 1695 d: 13 Apr: 418 P:r 13 öre Km:t. Debitoren præsens tillstår skulden.

47.

Petter Erenstson låther upbiuda 5 måhl jordh, som är af **Smelsk** hemman **i Thuna Sockn**, och kallas **Ronsta täckten**, hwilken uthaf BördeMännen dhen samma behagar inlösa, skulle nu stå honom fritt _____ 2 gl:n.

48.

Enär **Nils Nilson i Åsak och Hög Sockn** sigh inför Tingsrätten beswärade öfer sin granne **Oluf Månson i Åsak**, för dhett han bygdt för när in på Nils Nilsons tompt, hwilket han åstundar måtte besees af 2:ne goda Män, blefo därtill förordnade **Nils Erson i Hågstadh** och **Mårten Erson i Wija**.

49.

Såsom **Bonden Nils Nilβon i Åsak** godwilleligen inför rätten tillstodh sigh wara skyldigh till **Madam Anna Sterner** 117 P:r 19 öre Km:t. Ty blifwer sådant efter begäran Creditoren till laga säkerhet uthi protocollet antäcknadt.

50.

Enär **Sl. Comministri H:r Bengt Gacharæij Änka Hustru Chierstin Hamræa** tilltahlade **Bonden Jon Svenson** för 1 t:a Spannemåhl han till lähns bekommet 1695 om wåhren, tillstodh Swaranden sigh samma tunna wara skyldigh, och lofwade Käranden till hösten en

tunna Korn willia betahla med behörigt intresse, hwilket honom och så pålägges af Tingsrätten fullborda, äller undergå Execution.

51.

Landzskrifaren Wälb:de Johan Strandell berättade sielf in för Rätten sigh hafa eftergifet **Bonden Pehr Månson i Wästanåker**, för dhett han försummat Comparera uthlagsmöthen.

52.

Ehuruwähl **LändzMannen Anders Bergman** hade inciterat **Erick Jonson i Fränö** för dhett han uthan lof och tillståndh boflött med sin boskap till LändzMannens Fäbodar, hwarifrån Erick Jonson lijkwist skall wara dömbder, så berättar dock LändzMannen sigh hafa honom sådant tillgifwet.

53.

Enär **Jon Jonson i Klångstadh** egönom dhes Fullmäcktigh **Anders Olβon i Klåckareswedia** tilltahlade **Jon Svenson i Näset** för skuldfordran 28 P:r och ½ tunna sädh, förentes parterne in för Rätten sålunda, att Jon Svenson skall till Jon Jonson nästkommande höst betahla 30 P:r och ½ t:a Sädh; Hwilken förlijkningh som han med handsträckningh stadfästades, ty förpliktas och så Jon Svenson hålla sin lofan, äller undergå execution. Förnögde giorde afträde.

54.

Ehuruwähl **Johan Anderson i Böhle** hade låtet incitera **Nils Anderson i Harf** i mehningh att hädan efter förbiuda honom beta medh sin boskap på Johan Andersons boskogh, **Hansebodarne**, serdeles emädan han uthom muhlbetetz nyttiande begynt kullfälla skogen; Lijkwist tillstår Joh: och Nils Anderssöner sålunda blefet öferens, att emädan Nils Anderson allenast will nyttia muhlebetet, skall honom dhett samma emoth gödzlens afstående till Johan Anderson wara tillåtel., förplicktandes sigh dhes uthan Nils Anderson med skogen intet willia befatta. Dhetta Contract warar parterne emällan så länge till dhes Johan Anderson sielf kan skaffa sigh så mycken boskap dhes hemman kräfwer. Förestående blef af Tingsrätten Confirmerat och stadfäst.

55.

Oppå **Änkans**, dygdesamma **Maria Lundberghs** wägnar **i Norholm** inkom dhes ombudz- och MåhlzMan **S:r Carl Litheen** och insinuerade fölliande saker.

1) Såsom **Bonden Johan Fredrickson i Åkre** wedh sistl:e Höste Tingh egönom en skrift tillstodh sigh hafa bytt hemman medh Madame Lundbergh, men nu åther igen uthj en annor skrift af sigh underskrefen, sampt till wettne undertäcknadt af **Nils Person i Slastadh** och **Lars Olβon i By**, dat: d. 16 Maij 1697 bekänner, att där så hända skulle, att Mad: Lundbergh icke skulle blifa mäcktigh **Rijsbergh** och **Råå** hemman bortt bytha för hwariehanda ordsaker skull, Lijkwähl som Madam honom uthi sin stoora trångmåhl hafer bijsprunget både med Sädh, penningar och brödh, ty förplicktar han sigh willia wara nögdh medh hwadh hemman Mad Lundbergh för honom uthseer, allenast han sedan bekommer hwadh som öferskiuter, och dhes hemman mehra kan wärdt wara efter Mätesmanna ordom.

Såsom **S:r Georgh Wahlbergh** på sin Sahl. Faders Sterbhuus interessenters wägnar inkom och skriftel. fordrade en Summa penningar af 128 P:r 20 öre Km:t hos förestående Johan Fredrickson i Åkre, ty blef så skrift- som muntel. S:r Carl Litheen tillsagdh, så Laga, dhett för Johan Fredrickson innehållas hos Mad: Lundbergh så mycket som hans skuldh kan wara uthi Wahlbergska Sterbhuset.

2) Uthj en Obligation dat: d. 24 Martij 1697 uthgifen af **Oluf Olβon i Finflo**, tillståås efter sluten räckningh om dhe panter som Oluf Olβon hos Mad: Lundbergh innehaft, dhett Oluf Olβon blifer skyldigh till Mad: 64 P:r Km:t, hwar emoth han pantsätter henne 6 t:r Korn till wijdare försäkringh, äller i Höst medh penningar att betahla.
3) **Hans Pährson i Slastadh** tillstår uthj dhes Obligation dat: d: 17 Aprill 1697 sigh wara skyldig 77 P: Km:t hwilka han lofar betahla till nästkommande Helgmässo tijdh, emedlertijdh sätter sitt hemman i underpant.
4) **Nils Larson i Uhlstadh** kunde wähl efter Laga stämbningh intet neka sigh wara skyldigh till Mad: Lundbergh 25 P:r, men förmehnar sigh skohla hafwa att fordra något arbete på **Klåckare bohlet**, hwar till som han intet bewijs hade, ty tilldömmes han sin liqvide fordran af 25 P:r Km:t till Madam Lundbergh straxt att betahla, och söka sedan sin oliqviderade fordran dhett bästa han kan och gitter.
5) Enär S:r Carl Litheen tilltahlade **Erick Person i Torstadh** för en Caution han andra gången skohlat ingått för **Jon Grelson i Lingarö**, nekade Swaranden enständigt där till, att han aldrigh någon sin samma skrift underskrefet, ty begärte Sieur Litheen där med till wijdare måtte bero.
6) Såsom **Bryngell Carlson** efter dhes begäran och S:r Carl Litheens tillstädielβe, lijfl. sin edh aflade, dhett han till Mad: Lundbergh eij woro skyldigh, som S:r Litheen honom fordrat, 2 skeppans Fåår sampt Testamentzpenningar, blef han af Rätten för samma skuldfordran frijkändh.
7) Egönom **TolfMannen Lars Person i Östanbrick** tillstår **Pehr Erson i Hällsäter** sigh wara skyldigh Mad: Maria Lundbergh 26 P:r, hwilka han med forderligst han lofwar betahla, allenast observeras hwadh han där å kan hafa arbetat, hwar medh S:r Carl Litheen war tillfredz.
8) Dhesuthan tillstår S:r Carl Litheen att ehuruwähl Mad: en hoop dhesuthan låthet incitera, så hafwa en dehl sigh med betahlningh inställt, en dehl är gifet delation, men medh **Anders Svenson i Thuna och Biörka** beror till wijdare räcknings sluth.

H:r RådMan Johan Mörth i Hudwijkzwaldh insinuerade uthj Rätten Häradzrättens intäckningh a:o 1692 d. 9 Novembr på hafwande fordringar hos fölliande personer, nembl.

Tuna Sockn, **Slastadh**	**Hans Person**	P:r 167:14
	Nils Pärβon ibm	P:r 105:—
Råå	**Erick Olβon**	P:r 177: 5

För hwilka Summor H:r RådMan nu begärer dheras hemman måge blifa upbudne 1 gången som och offentel. skedde.

56.

Mons:r Petter Grundbergh lätt egönom **Wyrdige H:r Michael Jerf** lagl. försäkra sigh om sin fordran 54 P:r 16 öre Km:t hos **Jon Svänson i Näset**, hwar på en Remmare är pantsatt, wäger 6½ lodh.

57.

Borgaren Wäll:t Petter Larson Sundh i Hudwijkswaldh lätt i lijka måtte inprotocollera en Obligation uthgifen af **Jon Svänson i Näset** dat: d: 26 Junij 1697, hwaruthinnan Debitorn tillstår sigh wara skyldigh 35 P:r 2 öre Km:t.

58.

MåhlzMannen **Erick Mickelson i Trogstadh** på **Hustru Margrethas i Stafåker** wägnar, kärade till **Hustru Chierstin** och **Britta Jönsdotter ibm**, för dhett dhe lijtet efter pingst sistl.

begge följgtz åth, krupet in egönom Mellan Cammaren, och stuhlet ifrån Hustru Margretha fölliande persedlar:

1 Hufwudh Kudde för _____ 1 P. 8 ör Km:t
1 Brennewijns Kagge _____ 1:—:—
1 Träflaska _____ —:16:—
1 Lijten glas pompa _____ —:12:—
1 Par Ull Wantar _____ —:16:—
1 Borsta _____ —: 4:—
1 Dussin Tagell Knappar _____ —: 6:—
3 al:r Läräft á 6 ör _____ —:18:—
2 st: Hyen á 1 P:r _____ 2:—:— 6 P:r 16 öre

Dhessa Saker hafwer ägarinnan igen bekommit undantagandes Läräftet och Hyenden.
Swaranderna præsentes, kunna intet annat än tillstå dhenna dheras ellaka gärning af dhem wara föröfadh.

Resolut:

Såsom Hustru Chierstin och Britta Jönsdotter i Stafåker frijwilligt bekänt sigh lijtet efter Pingst sistl. krupet in egönom Mellan Cammaren hos Hustru Margretha ibm, och ifrån henne stuhlet åthskillige pertsedlar till 6 P:r 16 ör Km:tz wärde, hwilka saker Måhlzägerinnan igen bekommit, undantagandes Läräftet och Hyenden, fördenskull i anledningh Kongl. Strafford: 1653 §3 finner Tingsrätten Skähligt tilldömma Hustru Chierstin och Britta Jönsdotter i Stafåker först betahla till Hustru Margretha dhe resterande stuhlna sakers wärde medh 2 P 18 öre Km:t, och sedan böta 3 gl. så mycket som hehla tyfnaden sigh bestijger, nembl. 6 P:r 16 ör Sölferm:t, orka dhe eij botum plickta medh Kroppen.

59.

Såsom **Oluf Larson i Trogstadh** A:o 1695 d: 31 8br: läth upbiuda **Pehr Mårtz** hemman **i Trogstadh** 10 öre i skatt, men sedermehra af Pär Mårtzons **Sohn**, **Mattz Pärβon** blefwet efterkärat, men eij wärkel. medh Penningar fullbordat, anhållandes fördenskull Oluf Larson nu om 3:die upbudet, hwilket honom Consenterades, men **LändzMannen Bergman** som är Drängens Husbonde, af Tingsrätten anbefalt tillsäija Drängen hwadh nu passerat är, och om han tänker börden inlösa, skall dhett innom Natt och åhr skee.

60.

Anders Erson i Trogstadh låther upbiuda sigh och sin Hustru medh hus och jordh till syttningz 2 gl:n.

61.

Uppå **Änkan Hustru Britta Erickzdotters i Berga** ingifna beswär emoth dhes **Broder Oluf Erson ibm** ang:de Brodrens egenwilliga trädande till hemmanet, kunde Tingsrätten intet wijdare resolvera, än änkans prætention in qvantum juris antäckna. Åliggandes Hustru Britta sin Broder inkalla låtha om hon förmehnar sigh orätt wara skedt.

62.

Såsom wedh efterfrågan af Häradzhöfdingen TolfMännen betygade, dhett dhe eij säkert kunde säija **Landzskrifaren Wälb:de Johan Strandell** wara af den förmögenhet att för sin **Swärfader Bookhållaren Wälb:de Elias Bohm** han kunde gå i fullkombl. Caution, ty resolverade Häradzhöfdingen att åther kalla dhen verification honom Landzskrifwaren Strandell till förne där å gifet, hwarom Landzskrif: Strandell wedh tinget nu straxt påmintes, hwilken swarade: att hans underskrefna Caution aldrig ähr blefen præsenterat, äller för H:r Bookhållaren Bohm nödigh giordz.

63.

Till hörsampt föllie **Wälborne H:r General Majorens och Landzhöfdingens Carl Gustaf Frölickz** ankombne bref och befallningh af d: 29 Maij sistl., blef uppå Ordin: Wåhrtinget i **Wåhlstadh** d. 1 Julij uthj TolfMännens och Allmogens närwaru noga ransakat och eftersökt om **Kimsundz** Åhlefiskes beskaffenhet, och befans som föllier:

A:o 1692 ähr samma Fiske wordet bebygdt af **BefallningsM:n Johan Broman**, **Pastoren H:r Oluf Kanick**, då warande **Häradzskrifare, nu BefallningzMan Paul Hällebohm** och **LändzMannen Erick Olβon i Wählstadh**, men som dhe där ingen fisk kunde bekomma, updämbningen af wattnet dhes uthan syntes gravera en hop där om kringh liggande ängor, altså hafa ägesMännen sielfa Fiskehuset 697 om wåhren låtet afrijfa, men intet stenkistorna, warandes nu ingen wedh tillfrågan, hwarken af dhe gambla intressenterne, äller öfriga Allmogen, som emoth någon Taxa dhetta Fiske will emottaga och upbygga.

64.

Änkan Malin Mårtensdotter i Näset lätt egönom dhes MåhlzMan **Erick Olβon i Åkre** insinuerar en Testamente skrift, hwar uthj Hustru Malin tillstår sigh hafwa Testamenterat till sin **yngsta dotter Malin Olufsdotter** Ett Pährleband, hwilket hon will att dottren obytt efter hennes dagar skall hafwa som en lijten gåfwa fram för dhe andra Syskonen att niutha till wederkentzlo för all dhen trogna upwacktningh, tiänst och skötzell hwarmedh dottren henne till handa gått.

65.

Uppå **Erick Olβons** anhållan kunde Tingsrätten intet annatt än samptycka dhett han skall blifa sitt Måhlzmans rede frij och qwitt för **Malin Mårtensdotter**, allenast han henne sådant tillkänna gifer, på dhett hon sigh om en annor må få omhugsa.

66.

Sedan dhe skrifter **Måns Erson i Backan** och **Jöns Jönson i Wijk** på Samptel. Allmogens wägnar af **Idnår Sockn**, så wähl som **Landzskrifaren Wälb:de Johan Strandell** inlagdt på dhetta tinget emoth **LändzMannen Bengt Hellekarth**, waret honom Communicerade, och han sin skriftel. förklaring och så däröfer Tingsrätten insinuerat, resolverades altsammans in originali Högwälborne H:r General Majoren och Lanfzhöfdingen i ödmiukhet insända.

67.

Af **LändzMannen Wählförståndigh Anders Bergman** insinuerade uthj Rätten en Testamentarisk skrift, uprättat af **Nils Anderson i Sunnanbäck** och des **Hustru Britta Olufzdotter** sampt dhe flere till wettnes underskrefwen, dat: **Fårβa Socknestuga** d: 27 Junij 1697, dher uthinnan Nils Anderson och dhes hustru tillstå sigh af wählbetänkt mode hwarandra hafwa Testamenterat all sin lösa ägendom och så mycket af den fasta som Lagh förmunnar, hwilken som efterlefwer skall för dhen andras arfwingar behålla, men efter bägges dheras dödh, om något qwarlämbnas hemfalla arfwingarne till dehlning, hwilket Testamente så wijda Lagh förmår, blifwer Confirmerat.

68.

Såsom Allmogen nu woro temmel. Församblade, uplästes dhe Kongl: Maij:tz allernådigste Förordningar och Placater som i förra protocollen finnas antäcknade.

69.

Brukzpatronen Wälb: H:r Georgh Debesche låtet sigh till säkerhet inprotocollera en Obligation gifen af **Erick Person i Färsiö** på 233 P:r Km:t, till wetterlighet underskrefen af **Nils Jonson i Berga** och **Nils Erson i Hågstadh**.

70.

Pehr Olβon i Hiordstadh Hög Sockn bewilliades på dhes Skriftel. inlaga till Tingsrätten 2 **TolfMän**, **Erick Olβon i Åkre** och **Johan Person i Långbyn**, som Skulle hålla räckning emällan honom och des gambla Moder han i 5 åhrs tijdh födt och sködt.

71.

Uppå **Måns Larsons i Halstadh** och **Nils Jonsons i Glimstadh Hög Sockn** beswär till Tingsrätten, att dheras grannar i **Tanna** mehra i sommar fäldt än Måns Larson och Nils Jonson, resolverades efter begäran dhett **TolfMännen Peder Svenson i Rumstadh**, och **Jon Erson i Kongsgåhlen** med första där om noga skohla syna och ransaka.

72.

Uppå samptel. ByaMännens i **Tompta**, **Smedzgården** och **Åkre**, till Tingsrätten inlagda skrift d: 3 Julij, hwaruthinnan dhe sigh beswära öfer dhen ofredh dhem wederfaras på dheras skatteskogh, gafz fölliande skriftel. warningh.

73.

Dhett blifwa wederbörande medelst dhetta alfwarl. åthwardnade afhålla sigh medh slijk åwärkan på Skatteböndernes ägor, wäll wettandes att däräst dhe hädan efter medh olaga åwärkan befinnas uppå böndernas skatte ägor, skohla dhe uppå laga anklagan dhetta straff undergå som dheras brott förtiänar.

74.

Såsom efter Kongl. Maij:tz Förordningar sampt Wälborne H:r General Majorens och Landzhöfdingens ordres af d: 14 Maij 1697 husesyn skall hållas öfer **Tuna prästegårdh** d: 27 Julij, och nu tijden för handen är, att Höö uthj Hööladorna skall införas, för den skull infant sig **Kyrkoherden Ehrewyrdige H:r Oluf Flodman** som tillträdande, och anhåller dhett Ländz- och uthsockns TolfMän måtte beordras samma Höölador, gärdzgårderne och dijken besicktiga, altfördy blefo uthnembde dhett samma att för rätta **Nils Erβon i Hågstadh**, **Jon Erβon i Konsgåhlen**.

75.

Gambla LändzM:n Erick Olβon i Wåhlstadh lätt inprotocollera sin fordran på 12 P Km:t han hafer hos **Pehr Erson Berglokz** Landbonde.

76.

Trenne opartijska **TolfMän**, såsom **Anders Larson i Håstadh**, **Lars Person i Östanbrick**, **Erick Pärβon i Torstadh**, blifwa uppå samptel. grannarnas begäran i **Wij** egönom **TolfMannen Pehr Larson** medelst dhetta beordrade att besicktiga dhen dammen som af Regementzskrifaren för dhetta **Wälb:de Elias Bohm** och **RådMannen Wäll:t Johan Mörth** upbygdh är, egönom hwilken Domb be:te grannar klaga att dheras ängor skohla skada taga, hafandes TolfMännen sedan medh dheras förrättningh till Tingsrätten att inkomma.

77.

LändzMannen Wählförståndigh Anders Bergman lätt 1:sta gången lagl. upbiuda en Sölferskåhl om 44 Lodh och en bägare 9½ lodh, hwilket han i pant hafer af **Per Erickson i Berglock** för Capital 165 P:r Km:t för uthan intresse. Blifandes wederbörande tillhåldna dhett i laga tijdh igenlösa.

78.

Enär Allmogen af alla Socknar till restens afhörande som mäst woro församblade, tillfrågades dhe, om emot **Sieur Erick Tolstens** person, hwilken några åhr bortt åth förwaltadt upbörden hos **BefallningsMannen Wälb:de Jean Broman**, och nu ärnar taga afskedh, dhe något hade att säija, äller klaga? Hwar på dhe enhällligen betygade sigh af bemelte Tolsten wara wähl, redel. och skickel. handterade, så att dhe på hans förehållande dhett ringaste eij hade att tahla, uthan gofo honom ett gott lofordh.

79.

Uppå samptel. ByaMännens af **Wählstadh**, **Malstadh**, **Frölandh**, **Sylta**, **Broo**, **Wija**, **Hågsta** och **Färsöö** anhållan om ett högst tarfeliget Swediande, gafz fölliande swar.

Såsom Häradzhöfdingen ännu är obekant om Skogarnes Lägenhet, och huru mycket hwar och en för Muhlebetetz ränsande kan betarfa att Swedia, dock af TolfMännen berättas att dhetta Swediande Wählstadh, Malstadh, Frölandh, Sylta, Broo, Wija, Hågstadh och Färsöö åboer skall wara angeläget och tienliget. Fördenskull i anledningh Kongl. Maij:tz allernådigste förordningar blifwer ett högst tarfeliget swediande för Muhlebetetz ränsande åboerne af förenembde byar tillåtet, men intet för än owald Laga syn öfergången ähr, som kan pröfa att Skogh till Timber och Mastar, sampt för Bärgsbruken nyttigh, intet kullfällas. Skeer något här emoth, hafa wederbörande sielfwa därföre att swara, noga och så tillseendes att Kongl. Maij:tz all mening häregönom eij ofredas.

80.

Sammaledes och medh lijka wilkor, som förestår, blef efter Nämbdens intygande på Samptel. Allmogens af Fårβa Sockn anhållan dhem tillåtet för Muhlebetetz ränsande, ett högst tarfeliget Swediande.

1) Uthj Samptel. Allmogens närwaru blef Rest Längden för dhetta Tingelaget noga examinerat, så att hwar och en sin skuld sielf tillstodh, undantagande några få som borto waret, för hwilka i Restlängen finnes annoterat, betygandesdär där jempte Nämbden och Allmogen, att **BefallningzMannen Wälbet:de Johan Broman** i rättan tidh allmöijeligh flith anwändt, att kunna resten uthbekomma, men dheras Lägenhet waret sådan, att dhe där å eij mehra kunnat betahla.

2) Item betygades, att ingen betahlt något på **Frantz Zinckz** rest, uthan allena **Lars Larson i Öfwerbyn** betahlt 1696 Tijo P:r Km:t.

3) Såsom **Hustru Sisellas** hemman **i Hambre här uthj Fårsa Sockn** bestående af 8 öre Skatt förmedelst Ödesmåhl Kongl. Maij:tt och Cronan hemfallet, och BefallningzMannen Wälbet:de Johan Broman för sine Opbördzåhr, har för 688 och förra åhren däråa Trettijo Åtta Dahl:r 22 ör 4 pgl:r Sölfwermyntz rest; Altså warder dhetta, efter föregången behörigh Ransakningh, honom till Attestatum meddelt, att i så måtto kunna å wederbörligh orth bringa dhenne rest till afskrifningh.

4) Wedh tillfrågan fants ingen som emoth skiähligh accijs förmått emottaga Brännewijns-brännerijt.

5) Att inga Lättingar äller tienstlösa finnas, blef efter Ländz- och TolfMäns bejakande attesterat.

6) Att wahnliga befintel. Fiskelägenheter funnetz af sådanna willkor, så att ingen kunnat up eller antaga dhem, blef i lika måtto attesterat.
7) Att förmedlade hemman och räntor bero uthj sina förra willkor, så att ingen kunnat sigh dhen förriga Skatten äller Taxan åtaga.
8) Att wederbörande Donatarier lefa, och niuta Kongl. Maij:ttz allernådigste Gratial tillgodo, blef attesterat.
9) Öfer Måhlzägaredehlen af Saköron war ingen wedh tillfrågan, som något hade att klaga, medh mindre dhe sina dehlar åthniutet, hafwandes BefallningzMannen eij äller sigh där medh befattatt.
10) Husfolkzboskapzlängerne blefo efter examminerandet behörigen verificerade.
11) Specification på GiärningzMännen uplästes för dhetta Tingelaget.
12) Att LändzMännen, Gästgifware och Postbönderne emoth åthniutne löhner wärkel. tienst præsterat, blef attesterat.
13) Fölliande hemman blifwa för Cronorest upbudne.

		Tuna Sockn
Forβ	**Jon Anundsons**	3:die gången
	Oluf Pärβons Lott	3:die gången
Tunbyn	**Oluf Nilsons**	3:die gången
Slasta	**Hans Pärβons**	1:sta gången
Sanna	**Pär Olβons**	1:sta gången
		Högh Sockn
Fårs	**Lars Kiönigβons**	3:die gången
Baldra	**Oluf Larβons**	1 gången
		Rogstad Sockn
Stambnäs	**Oluf Olβons**	3:die gl:n